

ΠΡΩΤΟ ΔΙΑΚΟΝΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ Ι.Ν.ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ & ΑΓ. ΠΡΩΤΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

ΠΡΩΤΟΔΙΑΚΟΝΟΣ

Άπρίλιος 2017

Έτος 6° - Τεύχος 63°

Διεύθυνση:

Κοιμ. Θεοτόκου 11
14565 Άγ.Στέφανος

Τηλέφωνο:

210 8141919

Διαδίκτυο:

www.agios-stefanos.gr

email:

graminast@gmail.com

Περιεχόμενα

A) Άγία Γραφή & Έκκλησία (B' μέρος)

B) Το μυστήριο του Γάμου (Z' μέρος)

Γ) Έρμηνεία Συμβόλου τής πίστεως (Δ' μέρος)

Δ) Ο Άγιος Αντίπας

E) Άκολουθίες μηνός

Άνακοινώσεις

Τὰ Ἐνοριακά μας Παρεκκλήσια θὰ εἶναι ἀνοικτὰ ἐκτὸς ἀπροόπτου ὡς ἐξῆς:

Άγ. Αναργύρων:

Δευτέρα 8-11 π.μ.

Μεταμορφώσεως:

Δευτέρα 5-6 μ.μ.

Άγ. Παρασκευῆς:

Παρασκευή 8-11 π.μ.

Άγ. Βαρβάρας:

Σάββατο 11-12 π.μ.

Άγ. Τριάδος:

Κυριακή 11-12 π.μ.

Άγ. Δημητρίου:

Κυριακή 7-10 π.μ.

Ἐπιμέλεια-Σύνταξη

πρωτ.

Χρ. Θεοδώρου

A) Γνωριμία με την Άγία Γραφή

«Μετά ἀπὸ τὴν ἀνάγνωση τῶν Γραφῶν, νὰ ἀναγινώσκεις καὶ τοὺς θεῖους Πατέρες ποὺ εἶναι ἐρμηνευτὲς τῶν Γραφῶν...διότι οἱ Πατέρες, ἀναπτύσσοντας τὰ κρυμμένα νοήματα τῶν Γραφῶν... φωτίζουν τὸ νοῦ καὶ κάνουν νὰ γνωρίζεις ἐκεῖνα ποῦ πρὶν δὲν γνώριζες».
(Άγ.Νικο332δῆμου τοῦ Ἁγιορείτου, Συμβουλευτικὸν Ἐγχειρίδιον, σελ.227)

Άγία Γραφή & Έκκλησία (B' μέρος)

2) Μετὰ ἀπὸ τὰ παραπάνω, εὐκόλα κανεῖς κατανοεῖ ὅτι ἡ Ἁγία Γραφή δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι ἱεραποστολικὸ βιβλίον, ἀφοῦ γράφτηκε γιὰ τοὺς πιστοὺς. Γι αὐτὸ καὶ ποτὲ ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, στοὺς λαοὺς ποὺ ἀσκεῖ ἱεραποστολή, δὲν μεταφράζει πρῶτα τὴν Ἁγία Γραφή στὴ γλῶσσα τους γιὰ νὰ τοὺς προσελκύσει διὰ μέσου τῆς Γραφῆς. Διότι ἡ Γραφή δὲν μπορεῖ νὰ κατανοηθεῖ καὶ ἐρμηνευθεῖ ἐκτὸς Ἐκκλησίας, δηλαδὴ ἐκτὸς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τὸ Ὅποιο φώτισε τοὺς συγγραφεῖς τῆς καὶ τὸ Ὅποιο κατοικεῖ μέσα στὴν Ἐκκλησία. Καὶ οἱ ἀβάπτιστοι, βρίσκονται ἔξω ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία καὶ τὴν ὀρθὴν κατανόηση τῆς Γραφῆς.

Ὅσοι εἶναι βαπτισμένοι καὶ χρισμένοι καὶ ζοῦν τὴ ζωὴ τοῦ Χριστοῦ μέσα στὴν Ἐκκλησία, αὐτοὶ μόνον κατανοοῦν τὴν Ἁγία Γραφή.

3) Ἡ Ἁγία Γραφή, ὡς βιβλίον τῆς Ἐκκλησίας, διαποτίζει ὅλη τὴ διδασκαλία τῆς καὶ εἶναι συνυφασμένη μαζί τῆς. Ὅλα τὰ δόγματα τῆς Ἐκκλησίας ποῦ περιέχονται γενικὰ στὴν διδασκαλία τῆς, βρίσκονται στὴν Ἁγία Γραφή, διατυπωμένα λεπτομερῶς ἢ «ἐν σπέρματι». Ἐπίσης, τὸ περιεχόμενο τῆς Ἁγίας Γραφῆς εἶναι συνυφασμένο με τὴ λατρεία τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοὺς τύπους τῆς λατρείας, ἐφόσον «ἀναπτύχθηκαν» καὶ διατυπώθηκαν συγχρόνως με τὴ Γραφή. Φυσικά, ἡ Ἁγία Γραφή, διαποτίζει καὶ τὴ ζωὴ (ἦθος) τῆς Ἐκκλησίας.

4) Ἐὰν ὑποθεθεῖ ὅτι χανόταν ἡ Ἁγία Γραφή ἀπὸ τὸν κόσμον, τότε ἡ Ἐκκλησία θὰ μπορούσε νὰ τὴν ξανασυντάξει, ἴσως βέβαια με ἄλλα λόγια. Καὶ αὐτὸ θὰ συνέβαινε γιατί ἡ Ἐκκλησία εἶναι ὁ «χώρος» ὅπου ἐνεργεῖ καὶ ἐκδηλώνεται τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, καὶ γιατί ἡ διδασκαλία τῆς Γραφῆς καὶ γενικὰ τὸ περιεχόμενό τῆς, βιώνεται μέσα στὴν Ἐκκλησία.

5) Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ὁ φύλακας τῆς Γραφῆς, καὶ ἐκεῖνη ποὺ καθόρισε με τὸν φωτισμὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ποῖο βιβλίον τῆς εἶναι κανονικὸ καὶ ποῖο ὄχι, καὶ τὴν μεταδίδει ἀλάθητη διὰ μέσου τῆς ἱστορίας.

6) Ὁλόκληρη ἡ Ἁγία Γραφή ἀναγινώσκεται στὴν Ἐκκλησία ὡς ἐξῆς: α) Ἡ Καινὴ Διαθήκη (ἐκτὸς ἀπὸ τὴν Ἀποκάλυψη) στὰ καθημερινὰ ἀναγνώσματα (Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιο). β) Ἡ Ἀποκάλυψη τοῦ Ἰωάννη ἀναγινώσκεται εἰκονικῶς. Δηλαδὴ τὸ περιεχόμενό τῆς εἶναι ζωγραφισμένο στοὺς νάρθηκες τῶν Ι. Μονῶν. γ) Πολλὰ βιβλία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ἀναγινώσκονται στὴ λατρεία ὀλόκληρα, ἄλλων βιβλίων ἀναγινώσκονται περικοπές τους, καὶ ὅλα τὰ ὑπόλοιπα (βιβλία καὶ περικοπές), ὡς περιεχόμενο καὶ διδασκαλία καὶ ὄχι καταλέξη, περιέχονται στοὺς ὕμνους τῆς Ἐκκλησίας, στὴν πράξη τῆς λατρείας καὶ στὴ ναοδομία τῆς.

B) Γνωριμία με τὴν Λειτουργικὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας μας

Τὸ Μυστήριον τοῦ Γάμου (Ζ') - Τελετουργικὲς ἐπισημάνσεις (π. Θεμιστοκλὴ Χριστοδούλου)

**Ποιὰ εἶναι ἡ θέση τῆς Ἐκκλησίας
γιὰ τὸν Πολιτικὸ γάμο;**

Ἡ θέση τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας μπροστὰ στὴν ὑπαρξὴ πολιτικοῦ γάμου, εἶναι ὅτι δὲν τὸν ἀναγνωρίζει με βάση τὴ θρησκευτικὴ μας διδασκαλία. Ἐκ τῶν πραγμάτων ἀναγνωρίζει ὅμως θεσμικὰ τὴν πολιτικὴ ἀπόφαση καὶ μάλιστα, ὅταν ὑπάρξει διαζύγιο πολιτικοῦ γάμου, ἀναγκάζεται ἀπὸ τὸ Νόμο ἢ Ἐκκλησία νὰ ἐκμετῶ αὐτὸν ὡς ἤδη τελεσθέντα. Ὡστόσο ὅμως στὴν οὐσία ὁ πολιτικὸς γάμος δὲν εἶναι μυστήριον, δὲν ἔχει ἱερολογία καὶ δὲν εἶναι τῆς ἱερᾶς Παραδόσεώς μας. Ὡς ἐκ τούτου δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ ἀποδεκτός. Τὰ ζεύγη ἐκεῖνα ποὺ τέλεσαν μόνον πολιτικὸ γάμο, βρίσκονται ὡς ἀποκομμένα μέλη τῆς Ἐκκλησίας καὶ τελοῦν ἐφ' ὅσον μετανιώσουν καὶ σκέπτονται νὰ ἐπανορθώσουν τὸ σφάλμα τους, ὑπὸ κανόνος.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος σὲ σύγκλιση τῆς ἀπὸ 19-21 Ἰανουαρίου 1982 με ἀπόφαση τῆς, τοποθετήθηκε με τὶς κάτωθι θέσεις ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ γάμου:

Σύμφωνα με τὴν δογματικὴν διδασκαλίαν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ὁ γάμος εἶναι μυστήριον καὶ γιὰ τὴν κανονικὴ καὶ νόμιμη σύστασή του ἀπαραίτητο στοιχεῖο εἶναι ἡ Ἱερολογία του. Ἄλλου εἶδους γάμο δὲν ἀναγνωρίζει γιὰ τοὺς πιστοὺς τῆς. Γιὰ αὐτὸ τὸ λόγο, κατὰ τὴν πίστη τῆς Ἐκκλησίας, ὁ πολιτικὸς γάμος ἀποτελεῖ πορνεία καὶ μοιχεία καὶ παραβίαση τῆς δογματικῆς διδασκαλίας περὶ Μυστηρίων. Εἶναι λοιπὸν φανερόν, ὅτι ὁ πολιτικὸς γάμος δὲν μπορεῖ νὰ θεωρηθεῖ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία ὡς ἰσόκυρος καὶ ἰσοδύναμος πρὸς τὸν θρησκευτικὸν γάμο τῶν ὀρθοδόξων.

Ἐξ αἰτίας ὅμως τῶν ὀλίγων ἐκείνων, ποὺ θεωρητικὰ ὑποστηρίζουν ὅτι εἶναι ἄπιστοι καὶ ἄθεοι, ἀνέχεται ἡ Ἐκκλησία τὴν θέσπιση πολιτικοῦ γάμου, γιὰ νὰ μὴν ἐμπαίζεται τὸ μέγα μυστήριον τοῦ γάμου ἀπὸ ἀνθρώπους ποὺ δὲν πιστεύουν στὴν ἱερότητά του καὶ γιὰ νὰ ἐξυπηρετηθοῦν οἱ ἄλλοθρησκοὶ καὶ οἱ ἑτερόδοξοι.

Ὅσοι Ὁρθόδοξοι τελοῦν πολιτικὸ γάμο, «θέτουν ἑαυτοὺς μόνοι τῶν ἐκτός τῆς Ἐκκλησίας, ἐφ' ὅσον εὐσυνειδήτως καὶ δημόσια ἀπαρνοῦνται θεμελιώδη τῆς πίστεως ἐπιταγὴν. Ἐπομένως, μετὰ πολλῆς λύπης, οἱ τελικῶς καὶ ἀμετανοήτως ἐμμένοντες εἰς τὴν ἀπιστίαν αὐτὴν, ἀποκόπτονται τῆς Ἐκκλησίας ἐξ ἰδίας αὐτῶν ὑπαιτιότητος καὶ στεροῦνται τῶν εὐλογιῶν καὶ τῶν εὐχῶν τῆς».

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος με τὴν ὑπ' ἀριθμ. 2320/19-5-1982 Ἐγκύκλιόν τῆς «πρὸς τοὺς Σέβ. Μητροπολίτας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» γιὰ τὶς προϋποθέσεις τελέσεως θρησκευτικοῦ γάμου, βάσει τοῦ Ν.1250/1982 δὲν παραλείπει νὰ «ἐπισημειώσῃ» ὅτι «τέκνα τῆς Ἐκκλησίας λογίζονται ὅσα σέβονται καὶ εὐλαβοῦνται τὰ Ἱερὰ Αὐτῆς Μυστήρια». Ἡ διατύπωση δὲν ἐπιτρέπει ἀμφιβολία: Ὅσοι τελοῦν πολιτικὸ γάμο δείχνουν ἔμπρακτα καὶ δημόσια ὅτι δὲν σέβονται καὶ δὲν εὐλαβοῦνται ἕνα ἀπὸ τὰ ἑπτὰ Ἱερὰ Μυστήρια, ἄρα δὲν λογίζονται τέκνα τῆς Ἐκκλησίας. Δηλαδή, ἀποκόπτονται μόνοι τους ἀπὸ τὸ ἱερὸ Σῶμα τῆς. Γιατί, ὅπως εὐστοχα παρατηρήθηκε, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος δὲν μπορεῖ νὰ κάνει «χάρη» νὰ ἀναγνωρίζῃ ὡς πιστοὺς χριστιανοὺς, ὅσους δὲν εἶναι.

Πάντως πρέπει νὰ σημειώσουμε ἀκόμη ὅτι κανονικὰ καὶ σύμφωνα με τὶς Ἐντολὰς τῶν Ἱερῶν Κανόνων τῆς Ἀγίας μας Ἐκκλησίας, ὅσοι τελοῦν πολιτικὸ γάμο εἶναι σὰν νὰ συζοῦν

μέσα στὴν προγαμιαία σχέση, ποὺ γιὰ τὴν Ὁρθόδοξο Ἐκκλησία μας παραμένει ἀμάρτημα, τὸ ὁποῖον ἐν μετανοία καλοῦνται ὅσοι τὸ διαπράττουν νὰ ἐξομολογοῦνται. Ἐπίσης οἱ τελέσαντες μόνον πολιτικὸ γάμο, δὲν μποροῦν νὰ γίνουν ἀνάδοχοι σὲ μυστήριον βαπτίσεως ἢ κουμπάρου σὲ γάμο. Καὶ τὸ πιὸ βαρὺ εἶναι, ὅτι δὲν θάπτονται με θρησκευτικὴ κηδεία, ἐφόσον δὲν μετανόησαν γιὰ τὴν πράξη τοὺς αὐτῆ. Φυσικὰ οἱ κανόνες αὐτοί, ὅσο αὐστηροὶ κι ἂν φαίνονται εἶναι γιὰ νὰ διαφυλάξουν τὴν ἐλευθερία μας. Πρέπει νὰ καταλάβουμε ὅτι ἡ Ἐκκλησία μας εἶναι Ἐκκλησία ἀγάπης καὶ οἰκονομεῖ τὰ παιδιά τῆς, τότε μόνον, ὅταν αὐτὰ τὴν σέβονται καὶ τὴν ὑπακοῦν καὶ ὄχι ὅταν θέλουν οἱ ἴδιοι νὰ φτιάξουν ἢ νὰ ἀναδημιουργήσουν τὴν Ἐκκλησία. Ἀπὸ τοὺς πρώτους κιόλας χρόνους ζωῆς τῆς ἡ Ἐκκλησία εἶχε τέτοιες τάσεις ἀποσχιστικῆς. Πῶς ἔπρεπε, λοιπόν, νὰ διαφυλάξῃ τὴν Θεοπαράδοτη κληρονομία τῆς; Τὴν διαφύλαξε με νύχια καὶ με δόντια, χωρὶς ποτὲ νὰ ἐνδίδει στὶς φοβέρες καὶ στὶς ἀπειλὲς ἀπ' ὁποιοὺς κι ἂν αὐτὲς ἐκστομίζονταν καὶ ἔθετε πάντοτε τοὺς Ἱεροὺς ὅρους καὶ τοὺς Ἱεροὺς κανόνες τῆς, με τὴν ἐπιφοίτηση καὶ τὴν καθοδήγηση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Πιστεύω στὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, σημαίνει ὅτι τὴν ἀποδέχομαι ὅπως μᾶς τὴν παρέδωσε ὁ Κύριός μας, οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι καὶ οἱ Ἅγιοι Πατέρες μας. Τίποτα δὲν μπορῶ νὰ διαλέξω ἢ νὰ ἐπιλέξω ἀποσπασματικά. Ἡ ὅλα τα ἀποδέχομαι, ἢ ὄχι. Μέση κατάσταση δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρξει.

Δ) Πίστη και ζωή

Ἑρμηνεία τοῦ Συμβόλου τῆς πίστεως (Δ')

α) Δημιουργὸς Θεὸς καὶ δημιουργία

«Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα...».

Οἱ δαίμονες ἦταν ἄγγελοι οἱ ὁποῖοι ἔπεσαν ἀπὸ τὴν κατάσταση στὴν ὁποία βρισκόνταν. Ἐχασαν τὸν θεῖο φωτισμό, γιατί θέλησαν νὰ ὑψωθοῦν πιὸ πάνω ἀπὸ τὸν Θεό. Ἡ πτώση τῶν δαιμόνων εἶναι κάτι δεδομένο καὶ δὲν πρόκειται ποτὲ νὰ μετανοήσουν. Γιατί, ὅ,τι εἶναι γιὰ τὸν ἄνθρωπο ὁ θάνατος, αὐτὸ εἶναι γιὰ τοὺς δαίμονες ἡ πτώση. Οἱ δαίμονες δὲν γνωρίζουν τὰ μέλλοντα, ἀλλὰ στοχάζονται καὶ τὰ ὑπολογίζουν ἀπὸ διάφορα γεγονότα. Οἱ δαίμονες ἔχουν κακία καὶ μίσος γιὰ τὸν ἄνθρωπο, ἔχουν ὅμως ἐλευθερία, ἀφοῦ εἶναι πρόσωπα καὶ τὴν ἐλευθερία τοὺς τὴν σέβεται καὶ ὁ Ἰδιος ὁ Θεός. Μόνον ποὺ περιορίζει τὴν ἐλευθερία τους μὲ τὴν δυνατότητα ποὺ χορηγεῖ στὸν ἄνθρωπο νὰ μετανοήσει.

Ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἡ κορωνίδα τῆς δημιουργίας, ὁ σύνδεσμος μεταξὺ αἰσθητῶν καὶ νοητῶν, ἀφοῦ ἔχει σῶμα καὶ ψυχὴ. Ἡ ψυχὴ ἀπὸ μονή τῆς δὲν συνιστᾷ τὸν πλήρη ἄνθρωπο οὔτε φυσικὰ καὶ τὸ σῶμα ἀπὸ μόνο του, ἀλλὰ ἄνθρωπος εἶναι τὸ συναμφότερο, ἀποτελούμενος ἀπὸ ψυχὴ καὶ σῶμα. Συγχρόνως ὁ ἄνθρωπος γιὰ νὰ εἶναι ὀλοκληρωμένος πρέπει νὰ ἔχει καὶ τὴν Χάρη τοῦ Θεοῦ, τὸ πνεῦμα, ποὺ εἶναι ἡ ζωὴ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος. Ὁ ἄνθρωπος πλάστηκε μὲ τὴν δυνατότητα νὰ παραμείνει ἀθάνατος, ἀλλὰ τελικὰ μὲ τὴν ἐλευθερία του ἐπιλογὴ ἔχασε τὸν Παράδεισο καὶ τὴν κοινωνία του μὲ τὸν Θεό. Μὲ τὴν πτώση φόρεσε τοὺς δερμάτινους χιτῶνες, δηλαδή τὴν φθορὰ καὶ τὴν θνητότητα. Ἔτσι, συνέπεια τῆς πτώσεως ἦταν ὁ σκοτασμὸς τοῦ νοῦ, ἡ εἴσοδος τοῦ θανάτου στὴν ζωὴ μας καὶ ἡ φθορὰ σὲ ὅλη τὴν δημιουργία. Τὸ κακὸ ποὺ ὑπάρχει στὸν κόσμον εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς πτώσεως τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς ἀπώλειας τῆς θεοκοινωνίας, τῆς κοινωνίας του μὲ τὸν Θεό.

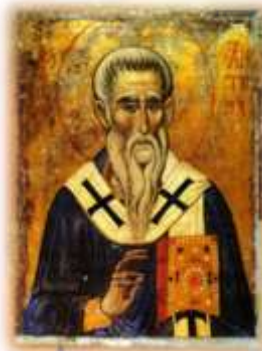
β) Ἡ θεότητα τοῦ Λόγου

«Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν...».

Ἡ πρώτη ἐν Νικαία Οἰκουμενικὴ Σύνοδος συνεκλήθη κυρίως γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσει τὴν αἵρεση τοῦ Ἀρείου, ποὺ ἦταν Χριστολογικῆ, δηλαδή ἀναφερόταν στὸν Χριστό. Ἐπομένως, ὁ δογματικὸς ὅρος τῆς Συνόδου αὐτῆς ἀναφέρεται στὸν Χριστό.

Ε) Γνωριμία μὲ τοὺς Ἁγίους τῆς Ἐκκλησίας μας

Ἅγιος Ἀντίπας
11 Ἀπριλίου

Ἦταν Ἐπίσκοπος Περγάμου τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, κατὰ τοὺς ἀποστολικοὺς χρόνους. Ἐργάστηκε μὲ ἀγάπη καὶ ζῆλο ἐναντίον τῆς εἰδωλολατρίας σὲ μιὰ πόλη, ἡ ὁποία στὸ βιβλίο τῆς Ἀποκάλυψης, ἀποκαλεῖται θρόνος τοῦ σατανᾶ. Μὲ ἐπιμονὴ καὶ ὑπομονὴ σπέρνει τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ μέσα σὲ πολλές ἀντιξοότητες καὶ μεγάλους πειρασμούς. Οἱ εἰδωλόατρες ἐξεγείρονται μὲ μίσος ἐναντίον του. Συλλαμβάνεται, ἀνακρίνεται, βασανίζεται, ἀλλὰ μένει ὄρθιος ὡς στύλος ἀκλόνητος καὶ δίνει τὴν καλὴν ὁμολογίαν τῆς πίστεως, τὴν ὁποία σφραγίζει μὲ τὸ αἷμα τοῦ μαρτυρίου του.

Ὁ ἅγιος Ἀντίπας, εἶναι προστάτης καὶ θεραπευτῆς ὅσων πάσχουν ἀπὸ ἀσθένειες τῶν ὀδόντων. Ὁ ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης ἀναφέρει ὅτι κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ μαρτυρίου του προσευχόταν ἐκ βάθους καρδίας καὶ μεταξὺ ἄλλων ζήτησε ἀπὸ τὸν Χριστὸ τὴν ἐξῆς χάρη: «Ὅσοι μὲ ἐπικαλοῦνται στίς προσευχῆς τους νὰ ἀνακουφίζονται ἀπὸ τοὺς πόνους ἀπὸ τοὺς ὁποίους ὑποφέρουν καὶ ἰδιαιτέρως ἀπὸ τὸν βασανιστικὸ πόνον τῶν ὀδόντων». Οἱ ἅγιοι θεραπεύουν σωματικὲς καὶ ψυχικὲς ἀσθένειες στὸ ὄνομα τοῦ ἁγίου Τριαδικοῦ Θεοῦ καὶ μὲ τὴν δύναμή Του. Ὅπου ἀδυνατεῖ ὅμως νὰ προχωρήσει ἡ ἀνθρώπινη δύναμη καὶ γνώση, ἐκεῖ ἐνεργεῖ ἡ ἄκτιστη χάρη τοῦ Θεοῦ, διότι «τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώποις δυνατὰ ἐστὶ παρὰ τῷ Θεῷ».

Ἐμεῖς οἱ Ὀρθόδοξοι Χριστιανοὶ δὲν λατρεύουμε τοὺς Ἁγίους, ἀλλὰ τοὺς τιμοῦμε. Λατρεία ἀπονέμουμε μόνον στὸν ἄκτιστο Τριαδικὸ Θεό, ὁ ὁποῖος ἐνεργεῖ καὶ διὰ μέσου των Ἁγίων Του. Δηλαδή τὰ θαύματα δὲν γίνονται ὑπὸ τῶν Ἁγίων, μὲ τὴν ἐννοια ὅτι ἐνεργοῦν μὲ τὴν δική τους δύναμη ἢ δίνουν κάτι δικό τους, ἀλλὰ διὰ τῶν Ἁγίων, ἀφοῦ αὐτοὶ εἶναι τὸ ὄργανο καὶ τὸ μέσον διὰ τοῦ ὁποίου χορηγεῖται τὸ «δώρημα πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως». Ἐπομένως, αὐτὸ ποὺ πρέπει νὰ μᾶς ἐντυπωσιάζει εἶναι ὁ βίος καὶ ἡ πολιτεία τους ποὺ πρέπει νὰ προσπαθήσουμε νὰ μιμηθοῦμε καὶ ὄχι τὸ θαῦμα, τὸ ὁποῖο γιὰ τὸν Θεὸ εἶναι κάτι τὸ πολὺ εὔκολο καὶ ποῦ, ἄλλωστε, δὲν μᾶς ὠφελεῖ πάντοτε.

Ἐμεῖς οἱ Ὀρθόδοξοι Χριστιανοὶ δὲν λατρεύουμε τοὺς Ἁγίους, ἀλλὰ τοὺς τιμοῦμε. Λατρεία ἀπονέμουμε μόνον στὸν ἄκτιστο Τριαδικὸ Θεό, ὁ ὁποῖος ἐνεργεῖ καὶ διὰ μέσου των Ἁγίων Του. Δηλαδή τὰ θαύματα δὲν γίνονται ὑπὸ τῶν Ἁγίων, μὲ τὴν ἐννοια ὅτι ἐνεργοῦν μὲ τὴν δική τους δύναμη ἢ δίνουν κάτι δικό τους, ἀλλὰ διὰ τῶν Ἁγίων, ἀφοῦ αὐτοὶ εἶναι τὸ ὄργανο καὶ τὸ μέσον διὰ τοῦ ὁποίου χορηγεῖται τὸ «δώρημα πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως». Ἐπομένως, αὐτὸ ποὺ πρέπει νὰ μᾶς ἐντυπωσιάζει εἶναι ὁ βίος καὶ ἡ πολιτεία τους ποὺ πρέπει νὰ προσπαθήσουμε νὰ μιμηθοῦμε καὶ ὄχι τὸ θαῦμα, τὸ ὁποῖο γιὰ τὸν Θεὸ εἶναι κάτι τὸ πολὺ εὔκολο καὶ ποῦ, ἄλλωστε, δὲν μᾶς ὠφελεῖ πάντοτε.

Αὐτὸ ποὺ μᾶς καταξιώνει ὡς Χριστιανούς, ἀλλὰ καὶ ὡς ἀνθρώπους καὶ τὸ ὁποῖο νοηματοδοτεῖ τὴν ζωὴ μὲ σωτηριολογικὲς συνέπειες καὶ προεκτάσεις, εἶναι τὸ γκρέμισμα τῶν κάθε λογῆς εἰδώλων καὶ ἡ σταθερότητα στὴν πίστη, ποὺ ἐκφράζεται ὡς ἐμπιστοσύνη καὶ ὑπακοὴ στὸν Χριστὸ καὶ τὴν Ἐκκλησία Του.

Πρόγραμμα Ἀκολουθιῶν Ἀπριλίου 2017

Ἐφημέριος	Κυριακή	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατο
π. Ἀνδρέας		Οἱ ἐφημέριοι τοῦ Ναοῦ διακονοῦν στὸ Κοιμητήριο κάθε Σάββατο 11-12 π.μ.	 <p>Μελετᾶτε τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ πού διανέμεται κάθε Κυριακὴ στοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς</p>			31 ἌΓΡΥΠΝΙΑ ἈΚΛΗΣΙΟΥ ὝΜΝΟΥ 9.30 - 12.30 μ.μ. (μετὰ τὴν ἀπογευματινὴ ἀκολουθία)	1 μ. Ἀγιασμός 9.00 π.μ. *** Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 6.00 μ.μ.
π. Χρυσοβαλάντης	2 ΚΥΡΙΑΚΗ Ε' Νηστειῶν Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ. *** Κατανυκτικὸς Ἑσπερινὸς 6.00 μ.μ.	Τὸ μυστήριον τῆς ἐξομολογήσεως θὰ τελεσθεῖ στὶς 4 Ἀπρ. ἀπὸ τὶς 10 π.μ. & 25 Ἀπρ. ἀπὸ τὶς 6.00 μ.μ.		5 Προηγιασμένη Θ. Λειτουργία 7.30 π.μ. (7:15 ἢ Θ' Ὁρα)	Κατὰ τὴν μακρῶν παραδόσιν τῆς Ἐκκλησίας μας, Μνημόσυνα ΔΕΝ ΤΕΛΟΥΝΤΑΙ ἀπὸ τὸ Σάββατον τοῦ Λαζάρου ἕως καὶ τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ	7 Προηγιασμένη Θ. Λειτουργία 7.30 π.μ. (7:15 ἢ Θ' Ὁρα) *** μ. Ἀπόδειπνο & Κανόνας Ἁγ. Λαζάρου 6.00 μ.μ.	8 Σάββατον τοῦ Λαζάρου Θ. Λειτουργία 7.30 π.μ. *** Μ. Ἑσπερινὸς Κυριακῆς Βαΐων 6.00 μ.μ.
Αἰλιαντῆς	9 ΚΥΡΙΑΚΗ Βαΐων Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ. *** Τὸ πρόγραμμα τῆς Μ. Ἑβδομάδος ἐκδίδεται σὲ ἰδιαιτέρον φυλλάδιον	10 ΜΕΓΑΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ Μνεῖαν ποιούμεθα Ἰωσήφ τοῦ Παγκάλου καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Κυρίου, διὰ τὴν ἀκαρπῖαν αὐτῆς καταρασθείσης καὶ ξηρανθείσης σικκῆς.	11 ΜΕΓΑΛΗ ΤΡΙΤΗ Μνεῖαν ποιούμεθα τῆς τῶν Δέκα Παρθένων Παραβολῆς ἐκ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου.	12 ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ Μνεῖαν ποιούμεθα τῆς ἀλειψάσης τὸν Κύριον μύρω πόρνης γυναικός, ὡς οἱ θειότατοι Πατέρες ἐθέσπισαν, ὅτι πρό τοῦ σωτηρίου πάθους, μικρὸν τοῦτο γέγονε.	13 ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ Ἑορτάζομεν τὸν Ἱερόν Νιπτῆρα, τὸν Μυστικὸν Δεῖπνον, τὴν ὑπερφυᾶ Προσευχήν καὶ τὴν Προδοσίαν.	14 ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Τὰ Ἅγια καὶ Σωτήρια καὶ Φρικτὰ Πάθη τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.	15 ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ Ἡ Θεόσωμος Ταφή καὶ ἡ εἰς Ἄδου κάθοδος τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
Αἰλιαντῆς	16 Ἡ ἉΓΙΑ & ΜΕΓΑΛΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ Ἑσπερινὸς Ἀγάπης 6.00 μ.μ.	17 Δευτέρα τῆς Διακαινησίμου Θ. Λειτουργία (π. Τρ.) 7.00 π.μ.	18 Παναγίας Πορταΐτισης & Ἁγ. Ραφαήλ (π. Ἀνδρ.) Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.	ΕΝΙΣΧΥΣΑΤΕ ΤΗΝ ΑΓΙΟΓΡΑΦΗΣΗ ΤΟΥ ΝΑΟΥ		21 Ζωοδόχου Πηγῆς Θ. Λειτουργία (π. Χρ.) 7.00 π.μ. Παρεκκλήσιο Ἁγ. Ἀναργύρων	22 Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 6.00 μ.μ.
π. Ἀνδρέας	23 ΚΥΡΙΑΚΗ τοῦ Θωμᾶ & Ἁγ. Γεωργίου Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.		25 Εὐαγγ. Μάρκου Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.	Οἱ ἱερεῖς, τὰ μέλη τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου, οἱ κυρίες τοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου, οἱ χοροὶ τῶν Ἱεροψαλτῶν, οἱ Κατηχήτριες, οἱ Καθηγήτριες τῶν Κοινωνικῶν Φροντιστηρίων, οἱ ἐργαζόμενοι στὸ Ναὸ καὶ οἱ ἐθελοντές, εὐχόνται σὲ ὅλους τοὺς ἐνορίτες μας ΚΑΛΗ ΑΝΑΣΤΑΣΗ !!			29 Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 6.00 μ.μ.
						30 ΚΥΡΙΑΚΗ Μυροφόρων Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.	